Ao. 1854. Donderdag,

No. 140. 23 November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1854.

17 Nov. Van het slavenkind *Johan*, geboren in 1854, zoon van *Esther*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. S. F. Wijngaard.

» » Van de slavin *Wensina*, geboren in 1806, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan C. A. Dorwart.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 November 1854.

Bij Gouvernements resolutie van heden No. 1591, is goedgevonden:

1o. den Heer Mr. J. M. Jansen Eijken Sluijters met den 21n. dezer maand *eervol* te ontheffen van de op hem bij resolutie van den 24n. Februarij d. j. No. 277, uitgebragte qualificatie als Provisioneel Lid van het Geregtshof.

2o. De Heeren A. Wildeboer en J. Ellis met den 22n. dezer maand, op hun verzoek *eervol* te ontheffen, den eerstgenoemde van zijne betrekking van tijdelijk Assessor —, en den laatstgenoemde van zijne betrekking van plaatsvervangend Assessor — bij het Collegie van Kleine Zaken, met dankbetuiging voor de door hen in die betrekkingen bewezene diensten.

3o. Onder de nadere goedkeuring des Konings, den Heer Mr. J. M. Jansen Eijken Sluijters te benoemen tot — om op den 22n. dezer maand in functie te treden als — *Assessor bij het Collegie van Kleine Zaken.*

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 November 1854.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 1595, is, aangezien Zijne Excellentie de Gouverneur zich voor eenige dagen van Paramaribo verwijdert, de heer Procureur Generaal, als Oudste lid van den Kolonialen raad, belast geworden met de behandeling der dagelijksche zaken, gedurende Zijner Excellentie's afwezigheid.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 22 November 1854.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 1603, is Mejufvrouw W. F. van Thol geadmitteerd geworden, als *School-Onderwijzeres* binnen deze kolonie.

De waarnemende adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1854.

22 Nov. Van de slavin *Truitje*, geboren in 1832, dochter van *Santje*, toebehoorende voor den vrijdom aan J. C. Louiszoon.

» » Van den slaaf *Hendry*, geboren in 1834, zoon van *Clara*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

» » Van den slaaf *Frits*, geboren in 1833, zoon van *Jetta*, toebehoorende voor den vrijdom aan G. F. Kessel.

» » Van het slavenkind *Cora*, geboren in 1842, dochter van *Adriana*, toebehoorende voor den vrijdom aan G. F. Kessel nom. ux. (nu boedel).

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Transport.

Den 20 November 1854. Wed. B. H. da Costa aan D. Baeza, van het stuk land genaamd *Staff Arons & Co.*, gelegen aan de rivier *boven Suriname*.

Paramaribo, den 20 November 1854.

De waarnemende Griffier bij het Geregtshof,

[16934] MARTINI VAN GEFFEN.

(16799) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den *Eersten* December 1854, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De plantaadje **PEROU** cum annexis, en de daaraan behoorende verlatene Plantaadje **LA NOUVELLE ESPÉRANCE** cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Cottica*.

De plantaadje **LIBANON** cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Cottica*, allen aankomende de Erven du Peijrou.

De Plantaadje **NIEUWHOOP** cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, tusschen de verlatene plantaadjen *Siparipabo* en *de Vier Kinderen*, aankomende Judith Gomperts, weduwe Machiel Alexander Salomons.

Paramaribo, den 22 November 1854.

SIMON ABENDANON, Sz.

Door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ zal op DINGSDAG den 28 dezer, des namiddags om 4 ure, ten zijnen huize worden verkocht:

De Koloniale schoener **HENRIETTE ELISABETH** cum annexis ingevolge Inventaris; op de voorwaarden welke drie dagen vóór den verkoop ten kantore van voornoemden Vendumeester ter inzage zullen liggen.

Paramaribo, den 20 November 1854.

PARAMARIBO, den 22 November 1854.

Gisteren morgen is Zijne Excellentie de Gouverneur met de schroefstoomboot Paramaribo naar Saramacca vertrokken.

Gemengde Berigten.

Het prinsdom Monaco, hetwelk gezegd wordt aan de Amerikanen te zijn afgestaan, is 2½ mijl groot en ligt aan de Ligurgische kust van de Middellandsche zee. De hoofdstad Monaco, met 1300 en de stad Mentone met 3000 ingezetenen, bezitten tamelijk goed gelegene havens. In 1793 werd dit prinsdom met de Fransche republiek vereenigd, doch bij den vrede van Parijs aan zijnen regtmatigen regent teruggegeven en bij het verdrag van 20 November onder bescherming van Sardinie gesteld, hetwelk daarbij de militaire bezetting en de benoeming van den plaatselijken kommandant van Monaco bedong. De hedendaagsche prins kwam in 1841 aan de regering; zijn zoon, die zich onlangs door zijne bemoeijingen ter verkrijging van het prinsdom bekend maakte, voert van de Fransche zijde tevens den titel van hertog van Valentinois, en is in 1818 geboren. Toen de onlusten van 1848 tot dit landje oversloegen, werd het door den Koning van Sardinie bezet en bij dekreet van 18 September 1848 met zijn koningrijk vereenigd. De prins Florestan protesteerde er plegtig tegen, en wendde zich later met zijn protest tot de groote mogendheden. Deze deden ernstige vertoogen aan de Sardinische regering, maar de zaak bleef zoo als zij was. Men segt, dat de prins het in 1852 aan Oostenrijk wilde verkoopen, doch dat de kabinetten van Londen en Parijs daartegen opkwamen. Zouden zij nu den verkoop aan Amerika gedoogen? Dat kan men niet gelooven.

De tijding dat don Enriquez, infant van Spanje, door zijne regering verbannen werd heeft weinig indruk gemaakt, omdat men soortgelijke maatregelen ten zijnen aanzien, reeds gewoon is. Sedert 10 jaren, dat men aan zijn naam eenig gewigt hecht, was er in Spanje bijna geen ministerie, dat dezen infant niet naar het buitenland zond. De eerste keer geschiedde dit ter gelegenheid van de zoo staatkundige als liefdes verklaring, die hij van de Fransche grenzen aan koningin Isabelle rigtte. Zonder het te weten, stelde hij zich toen als medeminnaar van zijn oudsten broeder, die weinige jaren later den gemaal werd zijner koninklijke nicht. Meer door de zwakheid van zijn karakter dan door het geweld zijner eerzucht in de gelederen der uiterste partijen geworpen zijnde, doorliep don Enriquez, eene dwaalster gelijk, alle kleurschakeringen der geexalteerde partij, de republiek zelfs ingesloten, die hij in 1848 omhelsde en daarbij afstand deed van zijn rang en titels, verklarende, dat hij niets dan een eenvoudig burger van Spanje wilde zijn. In het verleden jaar eindelijk verwierf hij, onder een gematigd ministerie, gedeeltelijke genade; hij verkreeg vergunning om zich bij zijne jeugdige gade te Valencia te vestigen. De Julij omwenteling heropende voor hem de poorten van Madrid. Nu werden zij weder voor hem ge-

Noten, niettegenstaande de overdragtelijke verklaring die hij in Julij aflegde, dat het hem namelijk leed deed, dat hij elken nationalen garde niet persoonlijk kon omhelzen, weshalve hij hen door deze verklaring eene omhelzing in massa toezond.

Indien deze democratische infant meer persoonlijke beteekenis had, dan zouden die herhaalde verbanningen zelve, hem meer gewigt bijgezet hebben, doch men ziet uit de handelwijze der regeringen, die zich in Spanje opvolgen dat zij dien tegenstander als onbeduidend beschouwen en in geenen deele bevreesd zijn, dat hij eenige partij met zich zal medeslepen; geen harer heeft zijn naam tot leus gebruikt; zijne getrouwste aanhangers bedienen zich van hem, zonder hem te dienen.

Het dagblad *las Cortes* deelt een artikel mede van den generaal San Miguel, waarin deze den kiezers aanraadt om de partij, die zich gematigd noemt, te wantrouwen. Die partij zegt de generaal, is gedurende de laatste twintig jaren zestien jaren aan het bestuur geweest, doch heeft tijdens zij het land regeerde, er niet in kunnen slagen, om aan de regering een vasten vorm te geven, overeenstemming daar te stellen tusschen de verschillende takken van het bestuur, of de uitgaven in evenwigt te brengen met de inkomsten. In alle departementen van algemeen bestuur heeft zij eene buitengewone weelde ingevoerd. Zij had slechts één wensch, namelijk om praal te vertoonen, ten einde daardoor een schijnglans van rijkdom aan het land te geven, dat zij onmagtig was gelukkig te maken.

Zoo als men weet, eindigt het jaar der beetwortelsuiker-fabrikage in Frankrijk met de maand Aug. De *Moniteur* deelt dan ook het rapport mede over 1853 | 54. Gedurende dat tijdvak is gefabriceerd 76,951,000 kilog. tegen 75,275,000 kilog. in het vorige jaar. Voor de consumtie zijn geleverd 68,100,000 kil. tegen 70,340,000 kilog. In de fabrieken en entrepots is gebleven op 31 Aug. 18,713,000 kil. tegen 13,883,000 kilog op 31 Aug. 1853.

Naar aanleiding van den vooruitgang, dien de beetwortelsuiker-fabrikage tot nu toe heeft gehad, had men juist andere resultaten verwacht; men had gedacht dat de productie 80 millioen kilog. zou te boven hebben gegaan. In vergelijking bij vroeger zoude men bijna kunnen zeggen, dat zij teruggegaan is. Op den 21sten Aug. 1853 bestonden er 337 fabrieken in werking en slechts 1 die stil stond; op den 31sten Aug. dit jaar telde men slechts 393 fabrieken in werking en 31 buiten werking.

Het Fransche blad *Salut Public* van Lyon deelt mede, dat een jong mensch eene weddingschap gewonnen heeft, door het gebruiken, binnen den tijd van twee uren, van 22 koppen chocolade, behalve het noodige brood daarbij, in 22 verschillende koffijhuizen. In den tusschentijd van het eene ontbijt tot het ander, gebruikte bij een kluitje suiker, dat hij besproeid had met eenige druppels ether.

Onlangs heeft men bij opgravingen te Casaubon, in het departement van de Gers, in het zuiden van Frankrijk, een zeer wel bewaarden tand gevonden van een der dieren van de voorwereld. Die tand heeft de lengte van twee meters en twintig centimeters, en aan het eene einde een omtrek van zestig centimeters.

De Zweedsche regering schijnt in de kamers een levendigen en onverwachten tegenstand te ontmoeten in hare aanvrage om een nieuw crediet van $2\frac{1}{2}$ millioen thlr. bco. ter voltooijing van hare wapeningen te land en ter zee. Wel is waar werd het voorstel door den adel en de geestelijkheid goedgekeurd, doch de burger- en de landelijke stand verklaren er zich tegen; onderscheidene redenaars van laatstgenoemden stand hebben zich over het ontwerp zelfs uitdrukkingen veroorloofd, zoo als men ze tot nu toe te Stokholm niet hoorde. Een der redenen, waarom de oppositie zich zoo tegen het nieuwe kabinet verklaart, is dat de Zweedsche natie alleen de buitengewone onkosten van de neutraliteit draagt, terwijl toch Noorwegen evenveel belang heeft bij de handhaving der nationale onafhankelijkheid.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 22n. dezer, de Fr. schooner La Belle Poule, kapt. M. Giaimo, van Cayenne.

UITGEZEILD.

Den 21sten, de koloniale schooner Curaçaonaar, naar Demerary.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Juno, kapt. J. A. de Lang, adres bij Gisius en Co.— Sluit 25 dezer.

Adrianus en Willem, kapt. J. W. Scheeve, adres bij F. Emanuels.

Susanna, kapt. Groenewond, adres bij J. F. Favereij.

Wilhelmina, kapt. J. N. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Voorwaarts, kapt. P. Kikkert, adres bij Gisius en Co.

Anna Maria, kapt. H. P. H. Muntendam, adres bij H. C. Levy.

NAAR HAMBURG.

Ommelanden, kapt. L. S. Wieringa, adres bij M. M. Curiel.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.